

Efter justitsministeriets opfattelse bør det fortsat være muligt for kreditoplysningsbureauerne at udsende publikationer med oplysninger i summarisk indhold til faste abonnenter. For de registrerede er det for så vidt en betryggelse, at der er tale om et ret »åbent« register, men oplysningerne er dog ofte af så privat karakter, at en egentlig offentliggørelse ville kunne føles som en krænkelse af den private fred. Derfor bestemmes i stk. 2, at sådanne publikationer kun må udsendes til abonnenter, og offentligt salg må således ikke finde sted. Offentligt salg vil ikke blot foreligge ved salg f. eks. via boglader og kiosker, men også ved salg til enhver direkte fra bureauet.

Publikationerne må efter 2. pkt. der er nyt, ikke indeholde oplysninger om de registreredes personnumre. Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke på denne måde bør gives en generel adgang til videregivelse af større ansamlinger af personnumre.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer med sproglige ændringer til § 9, 1. pkt., i betænkningssudkastet.

Bestemmelsen omhandler alle tilfælde, hvor bureauet af egen drift eller på foranledning af den registrerede eller en trediemand bliver bekendt med, at en oplysning eller en bedømmelse er urigtig eller vildledende. I sådanne tilfælde skal bureauet snarest muligt berigtige registeret.

Bestemmelsen omhandler alene oplysninger, der er optaget i registeret, og som siden viser sig urigtige eller vildledende. Det følger allerede af bestemmelsen i § 7, at et kreditoplysningsbureau ikke må registrere eller videregive oplysninger, som bureauet ved er urigtige eller vildledende.

Vildledende er også oplysninger, der isoleret betragtet er rigtige, men som i den sammenhæng, hvori de findes eller bliver videregivet, medfører risiko for, at modtageren får en urigtig opfattelse af de pågældende forhold. En korrekt oplysning om, at en registreret ikke har gjort indsigelser imod en fordring, der herefter er sendt til incasso, vil f. eks. efter omstændighederne kunne give et urigtigt billede af den registreredes evne og vilje til at betale i andre skyldforhold.

Bliver bureauet bekendt med omstændigheder, der tyder på, at en oplysning eller en bedømmelse kan være urigtig eller vildledende, eventuelt på grund af en henvendelse herom fra en registreret, må bureauet foretage rimelige undersøgelser af forholdet med henblik på en vurdering af, om oplysningen m. v. er urigtig eller vildledende. Ved objektive oplysninger som f. eks. navn, adresse,

civilstand, beskæftigelse og indtægtsforhold vil det ikke volde vanskeligheder at godtgøre, at en oplysning er urigtig. Også ved oplysninger eller bedømmelse, der f. eks. går ud på, at kredit frarådes, vil den registrerede ofte ligge inde med sådanne oplysninger om sin situation, at en etableret kontakt mellem ham og bureauet normalt vil kunne føre til en afklaring af spørgsmålet.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til realiteten til § 9, 2. og 3. pkt., i betænkningssudkastet. Efter betænkningssudkastet skulle kreditoplysningsbureauet dog kun foretage berigtigelse i forhold til trediemand, såfremt den urigtige eller vildledende oplysning eller vurdering havde betydning for en vurdering af den registreredes økonomiske soliditet og kreditværdighed. Den bedømmelse, som et kreditoplysningsbureau herefter skal foretage med hensyn til virkningen af den urigtige oplysning m. v., vil normalt være vanskelig og kunne give anledning til fejlskøn fra bureauernes side. Justitsministeriet har derfor fundet det rimeligt, at bureauerne i alle tilfælde, hvor det konstateres, at der er afgivet urigtige oplysninger m. v., foretager en berigtigelse.

En meddelelse om berigtigelse til modtageren af den urigtige eller vildledende oplysning eller bedømmelse er særlig byrdefuld for bureauerne, når der er tale om forkerte oplysninger i udsendte publikationer. På den anden side må bureauerne tilskyndes til at være særlig påpasselige, når de udsender sådanne publikationer. Hertil kommer, at hverken bureauerne eller de registrerede vil kunne overskue, hvilke virkninger udsendelsen af de pågældende urigtige oplysninger m. v. vil få, idet man ikke kan afgøre, hvem der ud over abonnenterne får adgang til publikationen og anvender oplysningerne. Bureauerne må derfor efter justitsministeriets opfattelse være forpligtet til snarest muligt at foretage berigtigelse i form af rettelsesblade o.l., såfremt der konstateres fejl i publikationen.

Der er naturligvis intet til hinder for, at bureauet opnår den registreredes samtykke til at undlade at foretage berigtigelse.

Medens den registrerede ikke i henhold til § 9 har umiddelbar acces til modtagernes navne, men kun til indholdet af de videregivne oplysninger, har han i en berigtigelsessituation krav på at få oplyst, hvem der har modtaget oplysninger eller bedømmelser inden for de sidste 6 måneder, før bureauet blev bekendt med forholdet. Dette skyldes, at der i denne situation er et særligt hensyn at tage til den registrerede, som ved bureauets videregiv-